Nr 36

10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

OPGEPAST !
ONZE
GROTE PRIJSVRAAG
WORDT AFGESLOTEN OP
30 SEPTEMBER !

MICHEL VAILLANT VOLGT EEN NIEUW SPOOR !

DE SLINGER EN DE KOSMONAUT

IN de rimboe onder de tropische zon werd er een banket gehouden. Op het menu : weegbree, hagedis, slang, allerlei wortels van planten en het merg van de palmboom. De genodigden waren : Carpenter, Glenn, Shira, Gorden Cooper en nog enkele andere kosmonauten die betrokken zijn bij de « Operatie Mercury » en die reeds een tocht door de ruimte hebben gemaakt, of weldra zullen maken.
Ik tracht je een grapje op de mouw te spelden ?
Helemaal niet ! Amerikaanse specialisten zijn van oordeel, dat de kosmonauten — ten gevolge van een of ander defect bij de landing — wel eens in de wildernis terecht zouden kunnen komen. Zij moeten dan in staat zijn om enkele dagen te leven met « hetgeen hun omgeving te bieden heeft ».
Wortels zoeken, hagedissen vangen en roosteren moet geleerd worden. Men heeft de kosmonauten zelfs getoond hoe ze primitieve wapens zoals de slinger moeten gebruiken.
De man uit het ruimtetijdperk heeft die uit het steentijdperk dus nog hard nodig... Ondanks de grote vooruitgang van wetenschap en techniek is de mens toch nog maar altijd een mens en, bij al zijn veroveringen blijven zijn moed, zijn wilskracht en... zijn twee handen nog steeds zijn beste wapens.

Kuifje

PEPER EN ZOUT

WE hebben onze sport-enquête voortgezet en ontdekt, dat de tekenaar van Pom en Teddy, Frans Croenhols, niets liever doet dan te paard door bos en veld te zwerven. We moeten er ook nog even bijvertellen, dat hij een uitstekend schutter is, zowel met het pistool als met de boog.

★

Onder onze tekenaars hebben we ook een wielrenner. Cosoulle kart het hele week-end — als hij tenminste tijd heeft — op zijn sportfiets rond !
Twee andere « ridders van tekenstift en pen » zijn het duo Berck en Yves Duval. Allebei doen ze aan gewichtheffen en halteren, maar... eerlijkheidshalve moet er bij gezegd worden, dat ze het « om de lijn » doen !

★

Verder zijn er natuurlijk de nodige tennisliefhebbers. Er zou zelfs een heel aardige Kuifjesploeg samengesteld kunnen worden, want Jacques Martin, Jean Graton, Liliane en Fred Funcken, de geestige René Goscinni en niet te vergeten Raymond Reding — de geestelijke vader van sporthelden zoals Jimmy Torrent en Vincent Larcher — zijn allemaal enthousiaste beoefenaars van deze sport.

★

Een heel andere sport beoefent onze geestige tekenaar en illustrator Hugo. Heel toevallig zijn we te weten gekomen, dat hij vroeger op school al een volleybal-kampioen was en nu nog steeds enthousiast speelt !

★

Nu hebben we toch al heel wat verschillende sporten gehad, maar dat er nog veel meer zijn bewijzen de liefhebberijen van een paar andere bekende medewerkers wel. Mittéï is kampioen rocking-chair, Geri is dol op jokari, Tibet houdt enorm veel van jo-jo en hoela-hoep en dan is Step er nog, die op de miniatuur golfbaan een uitstekend figuur slaat !

A. Babbelkous

SPEEL MET ONS MEE!

IN HET LAND VAN SPAGHETTI

2 HIERNAAST ZIE JE EEN PAAR ANAGRAMMEN. ZE ZIJN VAN EEN BEKEND ONTDEKKINGSREIZIGER, EEN RIJK EDELMAN EN EEN BEROEMD WIELRENNER! ALLE DRIE OP EN TOP ITALIAANS.

roger biasace
marc oloop
alban trigio

5

PROBEER DE 8 VERSCHILLEN TUSSEN DEZE BEIDE TEKENINGEN EENS TE ONTDEKKEN! WEET JE OOK WELKE HELD NOG MEER MODEL GESTAAN HEEFT VOOR DEZE TEKENING? DENK EROM, HET IS EEN STRIKVRAAG!

OPLOSSINGEN

I. — 1. De toren van Pisa. 2. Het dogenpaleis in Venetië. 3. De Sint-Pieter te Rome. 4. Het Palazzo Vecchio in Florence. 5. De Dom van Milaan.

II. — Marco Polo. Cesare Borgia. Gino Bartali.

III. — De Engelsman.

IV. — Livaro. Pouilly.

Va. — Het etiket van de rechtse fles. 2. De weegschaal geeft een ander gewicht aan. 3. Een van de beide gewichten is anders. 4. Het been van de ham is langer. 5. De stukjes in [illegible] worst zijn anders. 6. Het uithangbordje is smaller. 7. Een pluk haar van Spaghetti ontbreekt. 8. Hij heeft maar één knoop aan zijn vest.

b. — Prosjoetto is het tweede model, want prosjoetto betekent in het Italiaans : [illegible].

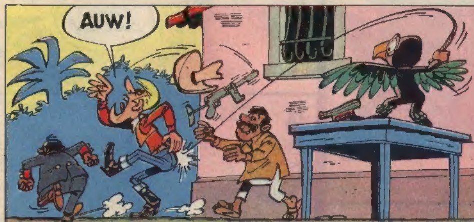

VIVA

Panchico weet hoe hij Don Fernan en Coplabamba

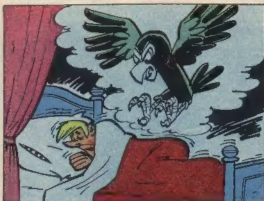

PANCHICO

TEKENINGEN: BERCK.
TEKST: DUVAL

kan helpen. Hij verkleedt zich als de Zwarte Adelaar !

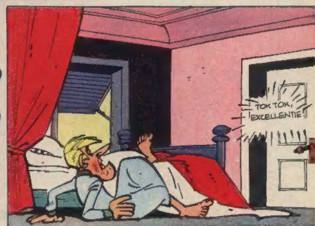

WORDT VOORTGEZET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN Kees Klaas

Alfred denkt dat hij een slang ziet, maar tot zijn stomme verbazing blijkt het de

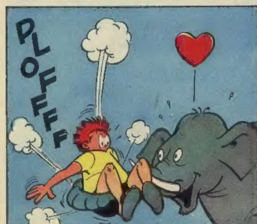

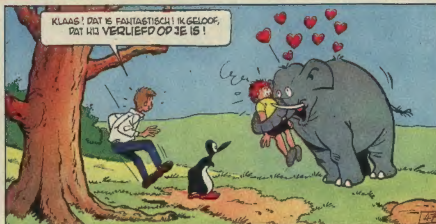

 en ALFRED door GREG. Creatie Alain Saint Ogan

durf van een olifant te zijn. Deze is nu woedend en stormt op onze vrienden af...

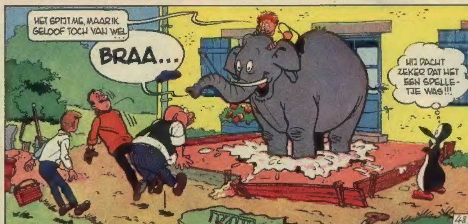

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

CHLORO

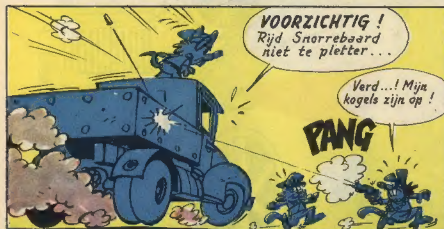

LEIDT DE AANVAL!

TEKST EN TEK. VAN

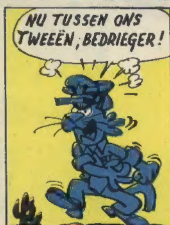
Snorrebaard en Anthraciet worden door het afweergeschut geraakt, maar landen veilig op een ballon. Plotseling loopt de ballon leeg...

EEN FILM VOL

HE'S THE ONE ! » zeggen de Britten van Cliff en dat is een enorm compliment, een compliment waarmee de Engelsen niet zo kwistig omspringen. Al de Britse tieners zijn dol op Cliff en het staat vast dat zij het vuur uit hun sloffen zullen rennen om de jongste film van Cliff en de Shadows te zien : SUMMER HOLIDAY. De inhoud van die film is tamelijk eenvoudig : vier jonge mecaniciens maken uit een grote Londense dubbeldek-bus een woning op wielen waarmee ze door Europa willen trekken. Hun eerste doel is het zuiden van Frankrijk, maar we zien de lustige jongelui achtereenvolgens te Parijs, in Joegoslavië en in Athene. Hoe ze daar zijn gekomen, verklappen wij je niet want dat zou echt zonde zijn. Bij de mooie opnamen van de film, krijg je ook nog de bepaald mooie songs : BIG NEWS, BACHELOR BOY, THE NEXT TIME, LES GIRLS, STRANGER IN TOWN, enz...

Cliff Richard en de Shadows zijn geen jééjééjée-boys, zij weten ritme en melodie met elkaar te verzoenen, ze vormen een flink getraind en harmonisch geheel. SUMMER HOLIDAY is een film voor de jongelui, maar ook de ouderen zullen er best van genieten.

PLAATJES DIE DE STEMMING ERIN

JOHNNY HALLYDAY

is zijn fans komen verblijden met « Da dou ron ron ». Weet je niet wat dat betekent ? Wel, in het Engels, de oorspronkelijke versie, is het « Da doo ron ron ». En nu ben je nog even ver als te voren, wat ? Wij trouwens ook ! Maar Johnny zingt ook « Comme une ombre sur moi », een Franse versie van « Black Cloud » en « Je ne danserai plus jamais » (wat écht jammer is. Wij zitten er dikke tranen bij te te huilen) een tango-rock die in de oorspronkelijke versie « I will never dance again » heet. Johnny zingt ook « Sweet little sixteen », maar dan in het Frans.

CLAUDE FRANÇOIS

brengt het romantische liedje « Pauvre petite fille riche », liedje dat een opvallende begeleiding heeft. Ja, je kan er ondermeer het geklots van de golven in horen. Minder romantisch is « Des bises de moi pour toi » dat in de oorspronkelijke Engelse versie doodgewoon « From me to you » heet en de klinkende ondertitel « hully-gully » heeft. Claude zingt ook een Franse versie van « If you wanna be happy », weer een hully-gully, en « How do you do it » een twist-hully-gully. Jongelui, op voor de hully-gully en de twist-hully-gully !

SHEILA

derde plaatje van het vrolijke schoolmeisje. Niet minder dan zeventien keer (we hebben het heus geteld) zegt en zingt ze : 't Is m,n éérste surprise-party. Dat was écht niet nodig. Na de zestiende keer hadden wij het al gesnapt. Maar goed, laten we niet te critisch worden, te meer daar ook Sheila ons uitnodigt om een hully-gully te dansen.

De SHADOWS in het traditionele pakje van de Evzonen (Griekse soldaten). Het staat hen keurig, hé ?

En de reis verloopt natuurlijk niet altijd gesmeerd. Duwen maar, jongens !

Die geiten kennen blijkbaar de verkeersreglementen niet...

Met muziek door 't leven ■ de leuze van « The Shadows ». Van links naar rechts : BRUCE, gitaar, BRIAN, de drummer, LICORICE, basgitaar, HANK, gitaarsolo.

MUZIEK EN LEUKE WIJSJES

EVEN KENNIS MAKEN

CLIFF RICHARD :

Hij werd geboren te Lucknow op 14 oktober 1940. En, om het je heel precies te vertellen, Lucknow ■ een mooie stad in India die ligt aan een zijrivier van de Ganges en op 700 km ten zuidoosten van Delhi. Cliff Richard heette toen Harry-Rodger Webb. Op school was hij een flink voetballer en speerwerper. Toen hij als chansonnier carrière wilde maken, koos hij Elvis Presley en Bill Haley als voorbeeld, maar hij luisterde niet minder graag naar de platen van Ray Charles, Dinah Washington, Sarah Vaughan en Fats Domino. Harry Webb maakte zijn debuut bij de Shadows, die op dat tijdstip nog de **Drifters** heetten en in 1958 kende hij zijn eerste sukses met « Move it ».

THE SHADOWS

Bruce Welch :

(Ritmische gitaar) : werd geboren te Bognor Regis (Groot-Brittannië) op 2 november 1941 en leerde op school te Newcastle Brian Hank Marvin kennen. De leraar wist, naar het schijnt, nooit aan wie van beiden hij de eerste prijs voor muziek moest geven. Bruce is eerder gesloten en zwijgzaam, toch heeft hij ons willen vertellen dat zweefvliegen zijn hobby is.

Brian Hank Marvin

(Gitaar solo) : werd geboren te NewCastle op 28 oktober 1941. Men noemt hem Hank om hem niet te verwarren met Brian Bennet. Toen hij vijftien was, kocht hij van zijn spaargeld een banjo en voor zijn zestiende verjaardag schonk zijn vader hem een gitaar. Dat was het begin van zijn loopbaan. Hank is een leuke, jolige kerel, hij draagt een bril met dikke glazen en vindt het plezierig zijn wagen vol te kladderen met allerlei gekke woorden.

Brian Bennet

(Drummer) : werd geboren op 9 februari 1940 in een Londense voorstad. Op school was hij zeer begaafd... voor muziek ! Brian volgde nochtans de wijze raad van zijn vader op en begon in een drukkerij te werken als leerling-typograaf.... Maar, op zekere dag ontmoette hij Willie Harris en werd gewonnen voor een nieuwe carrière. Toen Tony Neeman de Shadows verliet, werd hij vervangen door Brian. Brian Bennet is de luidruchtigste van de groep.

Brian Licorice Looking

(Nog een Brian. De vierde « B ») : hij werd geboren te Bedworth, Lancashire (Groot-Brittannië) en ■ thans 22 jaar. Van toen hij nog een kind was, droomt hij van muziek en begeleidde een tijdlang Frankie Baughan en Lony Danneghaam en was de vriend van Hank Marvin. Toen Jet Harris de Shadows verliet dacht Hank onmiddellijk aan Brian Looking en deze laatste werd de bassist van het sympathieke gezelschap.

HOUDEN

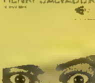
FRANÇOISE HARDY

Het wijsje dat in het Amerikaans « Your nose is gonna grow » heet, wordt voor Françoise « Qui aime-t-il vraiment ? » Nou ja, « amour » rijmt nog altijd met « toujours » en een aardige song is het wel. « It's gonna take me some time » zingt Françoise als « On dit de lui », en dat is ons best. Op datzelfde plaatje nog twee échte Franse chansons door Françoise zelf geschreven. We zeggen over die twee chansons géén woord... want we zouden wel eens écht giftig kunnen worden !

HENRI SALVADOR

HENRI SALVADOR

een ouwe taale die het uitstekend maakt en bij alle jongelui veel succes heeft. Ook hij zingt Franse adapties van Amerikaanse songs : « Big girls don't cry » en « One broken heart for sale » en op datzelfde plaatje hét groot succes « Mr. Boum-Boum ».

JACKY MOULIERE

het derde plaatje van deze donkere jonge man die door Henri Salvador in bescherming wordt genomen.

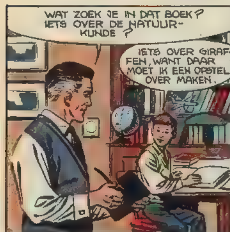

Hij zingt « One fine day » en « Dance the Birdland » maar dan in het Frans, en een liedje dat hijzelf heeft gemaakt « Valérie » en « Ma première chanson », op woorden van José Moinaut. Een leuk plaatje waaruit wel blijkt dat Jacky talent heeft.

DE LOTGEVALLEN VAN DE GIRAFFE VAN DE KONING

TEKST : Y DUVAL   TEKENINGEN : L. & F. FUNCKEN.

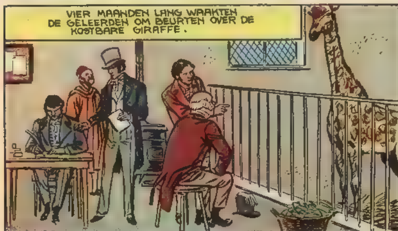

DIEZELFDE AVOND WERD, TER ERE VAN HAAR AANKOMST, EEN SCHITTEREND VUURWERK AFGESTOKEN EN...

ALS PREFECT VAN DEZE STAD PRIJS IK MIJ GELUKKIG, DEZE TROPISCHE SCHOONHEID ALS EERSTE OP HET EUROPESE VASTELAND TE MOGEN BEGROETEN !
HOERA !
LEVE DE GIRAFFE !

M. DE PRESIDENT, IK MAG U WAARSCHIJNLIJK WEL VERZOEKEN ALS HOOFD VAN DE "ACADEMIE DES SCIENCES" DE VERZORGING VAN DE GIRAFFE GEDURENDE DEZE WINTER OP U TE NEMEN.
ZEER ZEKER, M. DE VILLENEUVE ! IK BEGRIJP HEEL GOED, DAT ER TIJDENS DE WINTER GEEN SPRAKE IS VAN EEN OVERBRENGING NAAR PARIJS !

VIER MAANDEN LANG WAAKTEN DE GELEERDEN OM BEURTEN OVER DE KOSTBARE GIRAFFE.

WIJ BEWAKEN HET DIER DAG EN NACHT EN NOTEREN IEDERE REACTIE. OP DEZE MANIER HEBBEN WE AL HEEL WAT NUTTIGE AANTEKENINGEN VERZAMELD.

TOEN DE REIS NAAR PARIJS NADERDE, WERD EEN KLEERMAKER IN DE ARM GENOMEN ...

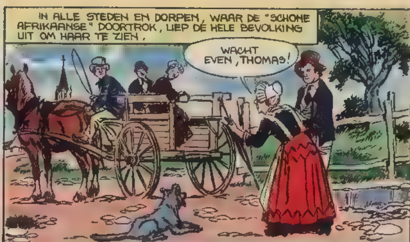

HET BESTE ZOU ZIJN EEN TWEEDELIG PAK TE MAKEN VAN WATERDICHTE STOF, DAT VAN VOREN DICHTGEKNOOPT KAN WORDEN, WAARDOOR HET DIER GEEN LAST ZAL HEBBEN VAN REGEN OF KOUDE.
DAT LIJKT ME EEN UITSTEKEND IDEE ...

DE BEKENDE PROFESSOR IN DE ZOÖLOGIE GEOFFROY SAINT HILAIRE, KWAM SPECIAAL VOOR DE REIS OVER UIT PARIJS.

WE KUNNEN DE GIRAFFE ONMOGELIJK IN EEN HOBBELENDE, SCHOKKENDE WAGEN VERVOEREN. HET BESTE LIJKT ME DE REIS IN VERSCHILLENDE ETAPPES TE VOET AF TE LEGGEN.

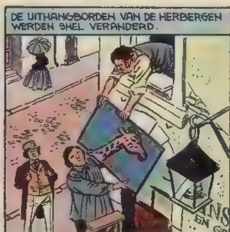

OP 20 MEI 1827 BEGINT EEN VREEMDSOORTIGE STOET AAN DE LANGE REIS NAAR DE FRANSE HOOFDSTAD.
2

ZE HEEFT EEN HELE HOFHOUDING BIJ ZICH !
INDERDAAD ! EGYPTISCHE VERZORGERS, EEN LIJFARTS, EEN LIJFWACHT EN ER WORDEN OOK KOEIEN MEEGENOMEN OM VOOR DE MELK TE ZORGEN !

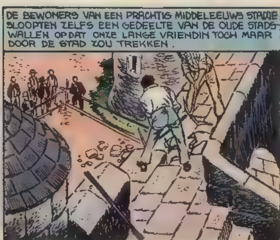

IN ALLE STEDEN EN DORPEN, WAAR DE "SCHONE AFRIKAANSE" DOORTROK, LIEP DE HELE BEVOLKING UIT OM HAAR TE ZIEN.
WACHT EVEN, THOMAS!

MAAR MOEDER TOCH, DIT IS VEEL TE VERMOEIEND !
NEE HOOR ! IK BEN PAS HONDERD JAAR EN WIL DE KANS, OM ZOIETS APARTS TE ZIEN, NIET VOORBIJ LATEN GAAN !

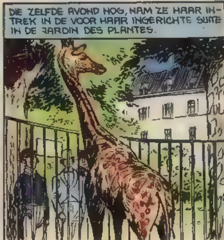

IN ELKE PLAATS WERD TER ERE VAN "HET GESCHENK VOOR DE KONING" EEN TRIOMFBOOG OPGERICHT !

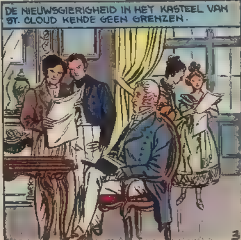

DE UITHANGBORDEN VAN DE HERBERGEN WERDEN SNEL VERANDERD.

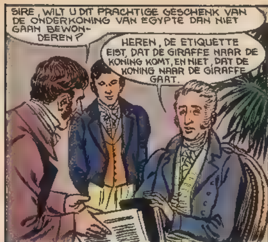

EN OVERAL BRACHTEN DE SCHOOLKINDEREN EEN AUBADE AAN DIT "KIND UIT DE TROPEN"...

DE BEWONERS VAN EEN PRACHTIG MIDDELEEUWS STADJE SLOOPTEN ZELFS EEN GEDEELTE VAN DE OUDE STADSWALLEN OPDAT ONZE LANGE VRIENDIN TOCH MAAR DOOR DE STAD ZOU TREKKEN.

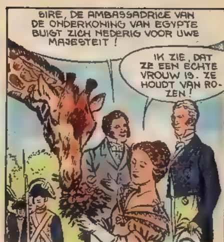

NA EEN REIS VAN 40 DAGEN KWAMEN ZE DAN EINDELIJK IN PARIJS AAN.

DIE ZELFDE AVOND NOG, NAM ZE HAAR INTREK IN DE VOOR HAAR INGERICHTE SUITE IN DE JARDIN DES PLANTES.

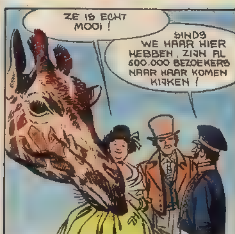

DE NIEUWSGIERIGHEID IN HET KASTEEL VAN ST. CLOUD KENDE GEEN GRENZEN.

SIRE, WILT U DIT PRACHTIGE GESCHENK VAN DE ONDERKONING VAN EGYPTE DAN NIET GAAN BEWONDEREN?
HEREN, DE ETIQUETTE EIST, DAT DE GIRAFFE NAAR DE KONING KOMT, EN NIET, DAT DE KONING NAAR DE GIRAFFE GAAT.

DE VOLGENDE DAG GING DE GIRAFFE DAN OOK PLECHTIG OP AUDIËNTIE BIJ DE KONING.

SIRE, DE AMBASSADRICE VAN DE ONDERKONING VAN EGYPTE BUIGT ZICH NEDERIG VOOR UWE MAJESTEIT!
IK ZIE, DAT ZE EEN ECHTE VROUW IS. ZE HOUDT VAN ROZEN!

IN DE JARDIN DES PLANTES WAS DE GIRAFFE EEN GROTE BEZIENSWAARDIGHEID.

ZE IS ECHT MOOI!
SINDS WE HAAR HIER HEBBEN, ZIJN AL 600.000 BEZOEKERS NAAR HAAR KOMEN KIJKEN!

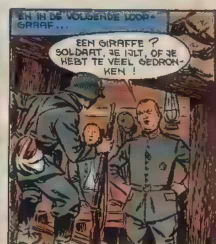

HET JAAR 1827 ZOUDEN WE " HET JAAR VAN DE GIRAFFE " KUNNEN NOEMEN WANT ER KWAM GEWOONWEG EEN GIRAFFE-RAGE...
DIT IS EEN ZEER EXCLUSIEVE HALSDOEK!
ACH ZEG, KIJK EENS WAT EEN AARDIG WANDBORD!

ZELFS DE KAPSELS WERDEN ER DOOR BEÏNVLOED!
DIT GIRAFFE-LIJN KAPSEL IS UITERST MODERN...
WERKELIJK HEEL CHARMANT!

NATUURLIJK GING HET NIEUWTJE OOK HIER WEER VAN AF EN DE GIRAFFE LEEFDE IN GROTE VERGETELHEID TOT 1845. NA HAAR DOOD WERD ZE OPGEZET EN ONDERGEBRACHT IN HET MUSEUM VAN VERDUN.

ER WORDT VERTELD, DAT IN 1916, TIJDENS DE DE SLAG BIJ VERDUN...

JONGENS, DIE MOETEN WE MEENEMEN! DAAR KUNNEN WE NOG HEEL WAT LOL MEE HEBBEN!

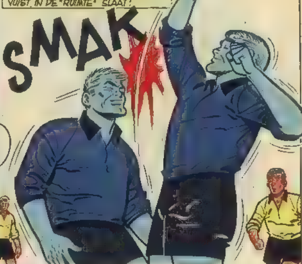

EN IN DE VOLGENDE LOOPGRAAF...
EEN GIRAFFE? SOLDAAT, JE IJLT, OF JE HEBT TE VEEL GEDRONKEN!

KIJKT U DAN ZELF, KAPITEIN!
!
EINDE

VINCENT LARCHER

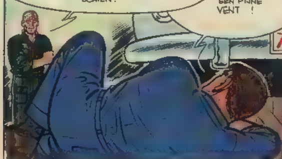

midvoor

TEKST EN TEKENINGEN:
Raymond Reding

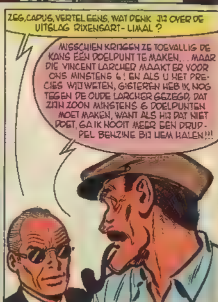

EN DE OUDE CAPUS MOET ER DUS WEL HET EEN EN ANDER OVER AF WETEN, ANDERS ZOU HIJ EEN DERGELIJKE "WEDDENSCHAP" NOOIT AFSLUITEN. DE VOLGENDE ZONDAG VOLGT HIJ MET INTENSE BELANGSTELLING DE MATCH RIXENSART - LIMAL

NU ZAL IK HEM KRIJ-GEN!

BERT IS VRESELIJK HAATDRAGEND EN HEEFT BESLOTEN WRAAK TE NEMEN OP VINCENT! HIJ WACHT OP EEN GESCHIKT OGENBLIK...

22

WORDT VOORTGEZET

ROCK DERBY

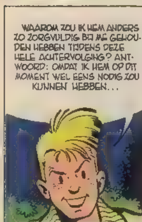
in DE ONZIC

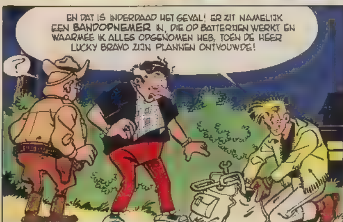
Gelukkig grijpen Pedro en Baba op het laatste nippertje in en Rock is

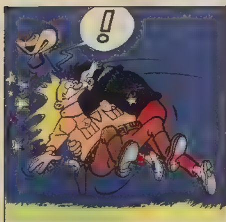

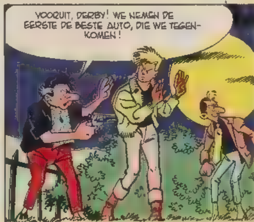

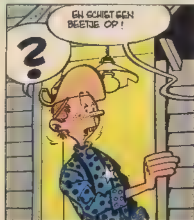

HTBARE VIJAND

...eerd. Lucky Bravo wil zich toch nog niet gewonnen geven.

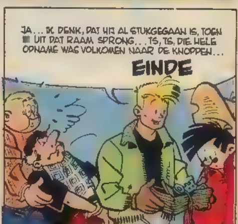

OOM A

zijn

VER een week vieren we het groot « feest », zei Chris met een grafstem.

— Waar heb je het eigenlijk over ? vroegen Wil en Frans, zijn twee jongere broers, tegelijk.

— Zijn jullie nu familie van mij ? vroeg Chris kwasi verontwaardigd, weten jullie dat werkelijk niet ?

— Als je je eens wat duidelijker uitdrukte, vond Wil, dan misschien wel, maar jij spreekt altijd in raadselen.

Chris werd namelijk door zijn twee andere broers « de professor » genoemd, want voor wiskunde was hij altijd de eerste van zijn klas en het was zijn droom een groot scheikundige te worden. Hij hield bovendien van mysterieuze dingen.

Hij haalde daarom berustend zijn schouders op en besloot met één diepe zucht maar weer eens alles uit te leggen.

— Volgende week is oom « azijn » jarig !

Wil en Frans keken Chris aan of ze door een wesp gestoken waren. Leuk feest ! Natuurlijk moest die vervelende oude brompot weer een cadeautje hebben en dat zou een aderlating van hun spaarpot betekenen.

— Vind je het nu nodig daarover te beginnen ? mopperde Frans. Je verpest meteen de hele week.

— Ja, dat vind ik nodig. Ik heb namelijk een plannetje in mijn achterhoofd, waardoor deze verjaardag heel anders wordt, dan hij ooit geweest is. De twee broers zaten de « professor » met open mond aan te staren.

— Zeg, begin je nu al weer ?

Zuchtend begon Chris maar weer uit te leggen.

— Ik wil oom « azijn » aan het lachen brengen !

De twee broers vonden dat Chris nu toch wel een kleine tik van de molen beet had, want er was nog nooit iemand geweest, die oom « azijn » had zien lachen of zelfs maar het geringste teken van een glimlach bespeurd had. De mensen, die het weten konden, beweerden, dat hij dat als kind zelfs nooit gedaan had.

— Dat lukt je nooit ! was het tweestemmig commentaar.

— Dat zal ik dan wel eens laten zien, zei « de professor » zo rustig en overtuigend, dat de twee broers meteen de mogelijkheid zagen een weddenschap af te sluiten.

— Wedden dat het niet lukt ! We betalen je een maand lang iedere dag een slagroomwafel als het wél zo is !

— O.K. !

Wil en Frans wisselden een blik van verstandhouding, want dat plan van Chris kon alleen maar één grote sof worden !

* * *

— Juffrouw Clara, u kunt de erfeniskwestie Pieters-Jansens-De Vries nu wel uitwerken.

Juffrouw Clara, de secretaresse, was in

dienst van notaris Verschuren vergrijsd.

— En u, mijnheer Mientjes, kunt best die oude dossiers daar in die hoek eens bekijken. Sommigen kunnen misschien wel op zolder opgeborgen worden.

Mijnheer Mientjes was nog erg jong, erg verlegen en pas in dienst van notaris Verschuren. Hij bloosde bij het minste of geringste tot onder zijn haarwortels en als iemand hem aan tafel om het zout vroeg, begon hij meteen te stotteren en verslikte zich prompt.

Notaris Verschuren keek nog eens tevreden zijn kantoor rond dat in de loop van de jaren steeds stoffiger geworden was.

Hij was een van de belangrijkste, zo niet de belangrijkste man van de streek en omdat de burgemeester nogal veel op zijn landgoed verbleef, nam de notaris ook vaak diens openbare plichten waar.

Die ochtend hadden juffrouw Clara en mijnheer Mientjes de notaris gelukgewenst met zijn verjaardag en hem plechtig een boeket veldbloemen en een postzegelpincet van Zweeds staal overhandigd. Ieder jaar was deze ceremonie hetzelfde en na afloop borg de notaris het pincet bij dertig precies eendere pincetten in een van de laden van de antieke buffetkast.

Terwijl juffrouw Clara op de amechtige schrijfmachine begon te tikken en mijnheer Mientjes de verkleurde dossiers afstofte met een plumeau, dat in dienst van de hygiëne al heel wat veren verloren had, mijmerde de notaris over zijn leven. Hij was nu vijftig jaar, maar er was geen mens, die van hem hield of ooit van hem gehouden had !

Eigenlijk begreep hij het niet goed. Tenslotte was hij dodeerlijk en een man van principes. Nooit had hij zijn klanten ook maar een cent te kort gedaan, integendeel, hij had hun zaken altijd zo goed mogelijk behartigd.

In heel zijn loopbaan had hij nooit met iemand woorden gehad, en toch hield geen mens van hem.

— Ach, dat kan ik ook best missen, besloot hij zijn sombere overpeinzingen. Hij kwam trouwens altijd tot dezelfde conclusie, dus waar maakte hij zich dan nog druk over ?

Met de jaren was hij gesloten en hooghartig geworden en iedereen wist dat. Toch kon hij niet nalaten zijn broer te benijden. Die was getrouwd, had een schat van een vrouw en drie vrolijke, luidruchtige jongens, die het huis vulden met hun gelach en hun jeugd. Notaris Verschuren was jaloers, want de jongens hielden dolveel van hun vader, maar als hij, hun oom, binnenkwam, verstomde hun gelach. Ze verdwenen altijd zo gauw mogelijk om pas weer op te duiken, als hij op het punt stond weg te gaan.

En toch hield hij van de jongens en zijn liefste, maar diepst weggeborgen wens was, dat ze hem als een vriendelijke oude oom zouden zien en ook van hem zouden houden.

De deur van zijn werkkamer ging open en zijn drie neven kwamen op een rijtje binnen. Een voor een feliciteerden ze hem braaf met zijn verjaardag. Ach, kon hij ze nu maar vertellen hoe veel hij van ze hield... maar zijn woordenschat was niet toereikend...

— Hoe gaat het op school ? probeerde hij zo vriendelijk en gezellig mogelijk, maar het klonk stijf en ijskoud.

De uitdrukking op de gezichten van de jongens werd nog terughoudender.

— We hebben een cadeautje voor u meegebracht, begon « de professor » en overhandigde als oudste een keurig pakje aan zijn oom.

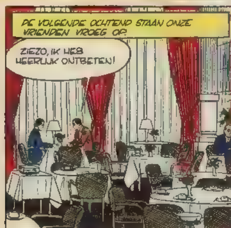
Notaris Verschuren wist dat daar de onvermijdelijke tabaksdoos in zou zitten, want dat was al even traditioneel als het postzegelpincet. Trouwens het zou moeilijk geweest zijn iets anders voor notaris Verschuren te bedenken, want hij was niet direct de man, die de kleine snuisterijen waar mannen soms mee verrast worden, op prijs stelde.

Kom mee naar blz. 24

Een verhaal van Jacques ACAR - Illustratie : William VANCE

de terugkeer van

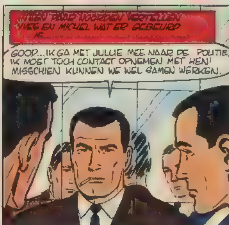
Michel en Yves brengen de nacht in het hotel

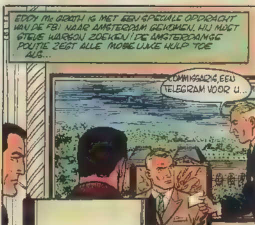

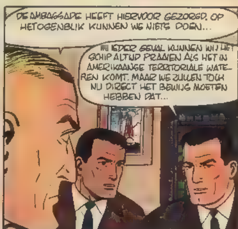

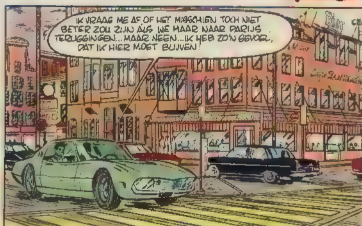

STEVE WARSON

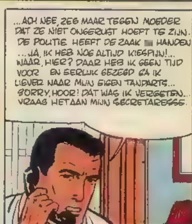
door. De volgende ochtend aan het ontbijt

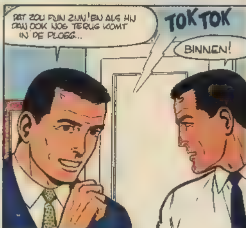

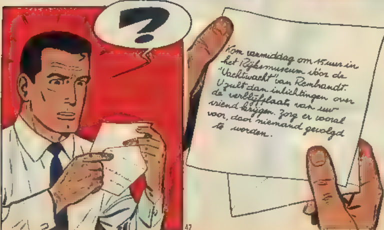

WORDT VOORTGEZET

OOM AZIJN

Vervolg van blz. 21

De notaris probeerde nog iets aardigs te bedenken om tegen de jongens te zeggen, maar zijn wanhopig zoeken leverde niets op. Hij keek zijn drie neven daarom maar eens onderzoekend aan en plotseling viel het hem op, dat ze er als samenzweerders uitzagen.

Hij hoopte, dat ze nog een beetje zouden willen blijven in zijn saaie bureau, maar hoe moest hij dat aanleggen ? Ten einde raad stopte hij het pakje, zonder er nog naar te kijken, in zijn zak.

— Nou jongens, ga nu maar weer. Vergeet mijn groeten niet aan jullie moeder te doen.

Meteen maakten ze rechtsomkeer en bliezen haastig de aftocht. Buiten liepen ze langs het open raam en hij hoorde de twee jongsten zeggen :

— Je hebt de weddenschap verloren !

— Niks hoor, ik heb nog tot vannacht twaalf uur. Dat was de stem van Chris.

— Is er iets, notaris ? hoorde hij juffrouw Clara opeens bezorgd vragen. Snel stopte hij de zakdoek, waarmee hij over zijn ogen zat te wrijven in zijn zak.

— Oh, een vuiltje in mijn oog !

* * *

In het restaurant « de Eland » ging notaris Verschuren aan de tafel zitten, die al twintig jaar voor hem gereserveerd werd. Aan een tafeltje vlak bij hem, zat een jonge vrouw met haar zoontje. Ze probeerde alles om het kind wat te doen eten, met het enige resultaat, dat de jam tenslotte over zijn gezicht verspreid zat.

De notaris zat vertederd naar dit tafereeltje te kijken, maar toen het jongetje hem in het oog kreeg, begon het hartverscheurend te huilen. Beschaamd boog de notaris zich toen maar over zijn soep.

Hij moest opeens weer aan zijn neven denken en haalde het pakje uit zijn jaszak.

Hij scheurde het papier eraf en de tabaksdoos lag in zijn hand. Even nutteloos als het postzegelpincet, want hij rookte niet en verzamelde geen postzegels. Weer een « stuk » voor de verzameling in de lade van de antieke buffetkast.

Waarom wist notaris Verschuren niet, maar opeens knipte hij de tabaksdoos open. Op hetzelfde moment klonk er een luide knal en een zoet geurend gas ontsnapte uit de doos...

Eerst was de notaris stomverbaasd en keek er, net als de andere gasten van het restaurant, met grote ogen naar. Toen werd hij boos en mopperde :

— Die kleine schavuiten ! Me zoiets cadeau te geven !

Maar hij kon niet lang boos blijven. Hij kreeg een heel vreemd gevoel in zijn hoofd, tranen prikten achter zijn ogen en opeens begon hij onbedaarlijk te lachen. Hij kon niet meer ophouden en lachte, lachte, LACHTE ! De andere mensen wisten eerst niet hoe ze het hadden, maar het gelach werkte zo aanstekelijk, dat eerst een glimlachje op hun gezichten verscheen en tenslotte lachten ze hartelijk mee.

Met hun neuzen tegen het raam gedrukt, stonden Wil en Frans naar binnen te kijken. Hun monden waren opengevallen, toen ze de algemene hilariteit zagen losbarsten en met ogen als schoteltjes draaiden ze zich om naar « de professor », die de weddenschap glansrijk gewonnen had.

— Stikstofoxydule, N2O, verklaarde deze.

En zijn schouders ophalend, voegde hij er maar meteen voor de duidelijkheid aan toe :

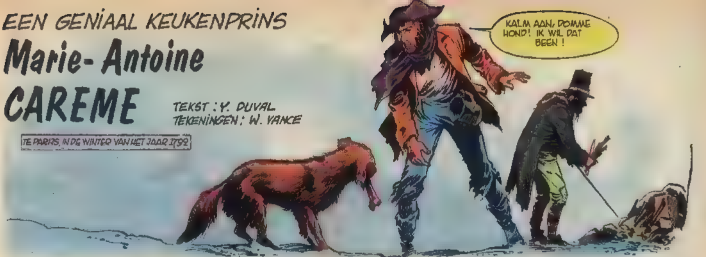
— Ik heb een capsule lachgas in die tabaksdoos gestopt !

* * *

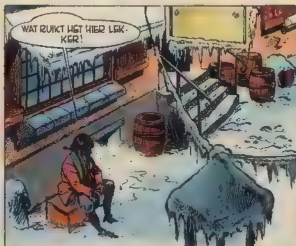
Sinds die dag is notaris Verschuren een gelukkig man. Kleine kinderen beginnen niet meer te huilen, zo gauw hij ze alleen maar aankijkt. Zijn neven vinden het heerlijk indiaantje met hem te spelen en hem aan de martelpaal te binden, wat een hele eer is.

Op straat zeggen de mensen vriendelijk goedendag als ze hem tegenkomen. Hij is zelfs lid geworden van de plaatselijke toneelclub en schijnt heel goed te zijn in komische rollen. Hoe is dat allemaal mogelijk, zul je misschien zeggen ! Ik zal het je vertellen, notaris Verschuren heeft eindelijk begrepen, dat een mens alleen al door te lachen gelukkig kan zijn.

EINDE

EEN GENIAAL KEUKENPRINS
Marie-Antoine CAREME
TEKST : Y. DUVAL
TEKENINGEN : W. VANCE
TE PARIJS, IN DE WINTER VAN HET JAAR 1792
KALM AAN, DOMME HOND! IK WIL DAT BEEN !

DE GELIJKHEID EN DE BROEDERLIJKHEID WAREN VAAK SLECHTS THEORIE...
EN VELE ARME DROMMELS HADDEN GEEN BROOD TE ETEN !

WAT RUIKT HET HIER LEKKER!

HEB JE LUST EENS VAN MIJN SOEP TE PROEVEN? KOM BINNEN! IK GEEF JE EEN KOP!

DE ARME JONGEN! IK VRAAG ME AF HOE LANG HET GELEDEN IS DAT HIJ NOG HEEFT GEGETEN.
DRIE DAGEN, MEVROUW...

WE ZIJN MET 15 BROERS EN ZUSJES THUIS. MIJN VADER IS ARM EN HIJ HEEFT GEZEGD: "ALS JE ZEVEN JAAR BENT, DAN BEN JE EEN MAN EN DAN KAN JE OOK ETEN VINDEN ALS JE SLIM BENT!"

WIJ HEBBEN EEN HULPJE NODIG IN DE KEUKEN...
JE KAN HIER BLIJVEN. JE HELPT ME EN IN RUIL GEEF IK JE KOST EN INWONING.

HOE HEET JE EIGENLIJK ?
MARIE-ANTOINE CARÊME.
CARÊME, DAT BETEKENT VASTEN. 'T IS GEEN NAAM VOOR EEN KOK!

HET KNAAPJE BLEEK ZEER INTELLIGENT TE ZIJN EN WERKTE VLIJTIG EN VLUG.

WAT DOE JE NU?
IK HAK WAT IJS OM DAARIN DE KIPPEN VAN EERGISTEREN TE BEWAREN. VLEES BEWAART GOED IN HET IJS!
1

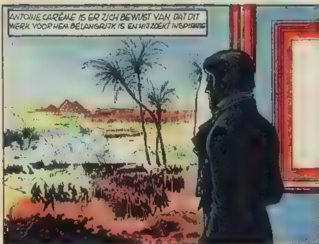
TIEN JAAR LATER VINDEN WE CARÊME TERUG ALS LEERLING VAN BAILLY, EEN ZEER BEKENDE PARIJSE BANKETBAKKER.

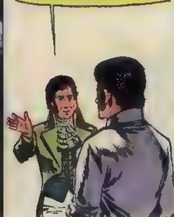
ANTOINE CARÊME IS ER ZICH BEWUST VAN, DAT DIT WERK VOOR HEM BELANGRIJK IS EN HIJ ZOEKT INSPIRATIE

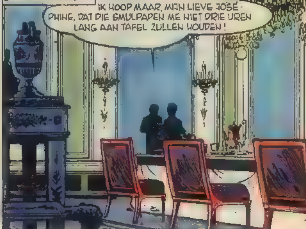
HIJ WERKT DE GANSE NACHT ALLEEN DOOR EN DE VOLGENDE MORGEN...

EN DIE AVOND...

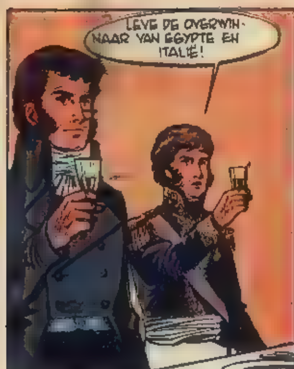

EN ALS DE GROTE FEESTTAART WORDT BINNENGEBRACHT...

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE

LEVE DE OVERWINNAAR VAN EGYPTE EN ITALIË!

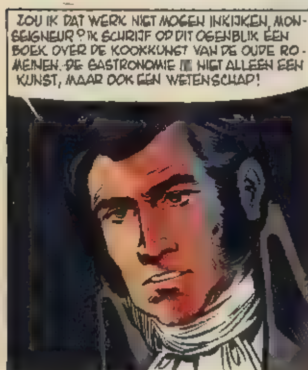

DAT IS CARÊME. DE JONGE BANKETBAKKER!
BRAVO! GEWOONLIJK HOUD [redacted] NIET VAN ZULKE DINGEN, MAAR JOUW TAART IS WERKELIJK BUITENGEWOON LEKKER!

EN ZO WERD DE JONGE EN BESCHEIDEN CARÊME EEN VAN DE GROOTSTE KEUKENPRINSEN VAN PARIJS. ALLE RIJKELUI WILDEN HEM HEBBEN.

MIJNHEER DE TALLEYRAND VERTROUWT AL ZIJN GROTE DINERS TOE AAN CARÊME!
DAT WEET [redacted]. JE MOET THANS WEL ZES MAANDEN WACHTEN EER HIJ JE BESTELLING KAN UITVOEREN!

CARÊME WAS EEN BUITENGEWOON FIJN KEUKENPRINS EN HIJ VERDIEPTE ZICH GRAAG IN DE STUDIE VAN DE KOOKKUNST DOOR DE EEUWEN HEEN

JA, IK HEB TUSSEN DE ONUITGEGEVEN MANUSCRIPTEN VAN HET VATIKAAN FRAGMENTEN VAN "DE REPUBLIEK" VAN CICERO ONTDEKT.

ZOU IK DAT WERK NIET MOGEN INKIJKEN, MONSEIGNEUR? IK SCHRIJF OP DIT OGENBLIK EEN BOEK OVER DE KOOKKUNST VAN DE OUDE ROMEINEN. DE GASTRONOMIE [redacted] NIET ALLEEN EEN KUNST, MAAR OOK EEN WETENSCHAP!

IN 1814 BIJ DE VAL VAN NAPOLEON WAS CARÊME ERG BEDROEFD. HIJ HAD IMMERS ZIJN FORTUIN AAN NAPOLEON TE DANKEN.

EN TOEN LODEWIJK XVIII OP DE TROON VAN FRANKRIJK KWAM, GEBEURDE HET VOLGENDE...

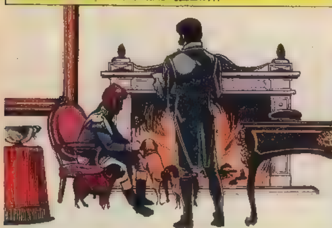

ZIJNE MAJESTEIT DE KONING BIEDT DE TSAAR EN NOG ANDERE VORSTEN EEN GROOT BANKET AAN. HIJ WIL DAT U HET KOMT KLAARMAKEN.

HET SPIJT ME ERG, MIJNHEER, MAAR DAT KAN IK NIET DOEN. IK WAS EEN TROUWE DIENAAR VAN NAPOLEON. IK WIL VOOR ZIJN VIJANDEN GEEN FEESTMAAL TOEBEREIDEN!
U WEIGERT DUS TE GEHOORZAMEN AAN HET BEVEL VAN DE KONING?
3

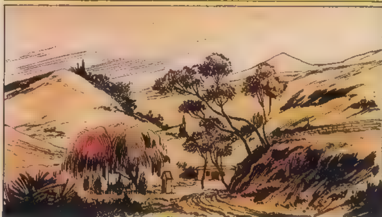

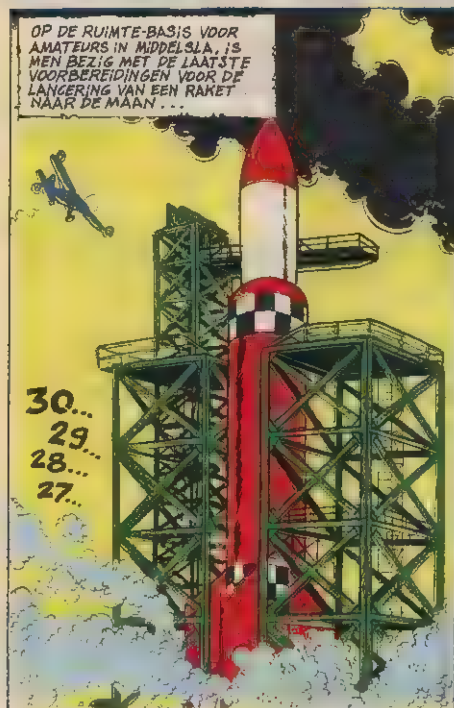

Volgende week : BOUGAINVILLE

OVERPEINZINGEN VAN EEN RUIMTEVAARDER

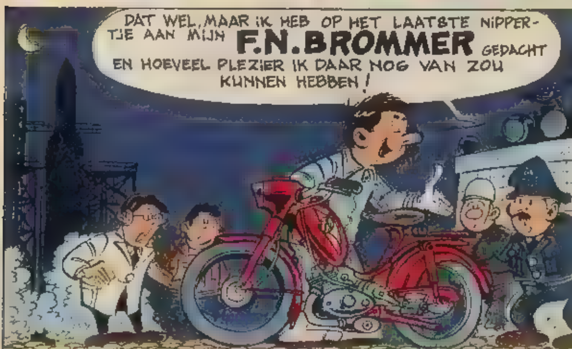

RIJDEN OP EEN F.N. BROMMER BETEKENT LEVEN ZONDER ZORGEN!

Inderdaad, want ook na de verkoop blijft de F.N.-Service altijd tot uw beschikking! In België alleen al zijn 500 speciale F.N. vertegenwoordigers, die ter zake zeer kundig zijn en bovendien een aanzienlijke voorraad F.N.-reserve-onderdelen hebben, zelfs voor oude modellen!

Vraag gratis documentatie aan de NATIONALE WAPENFABRIEK, N.V. HERSTAL.

Het hiernaast afgebeelde model is een UTILITAIRE:

7.400 F

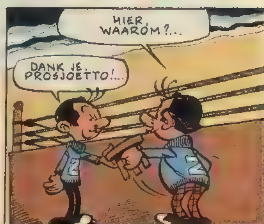
SPAGHETTI EN DE

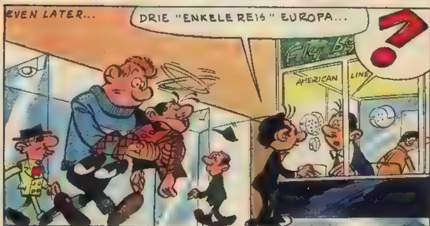

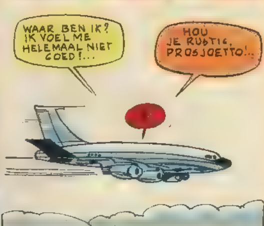

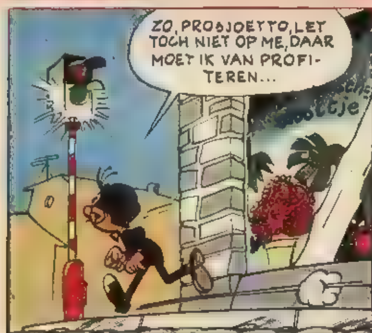

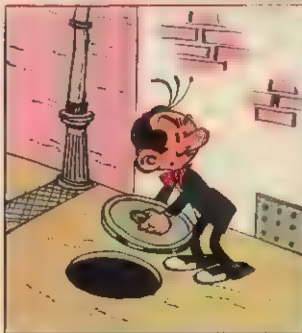

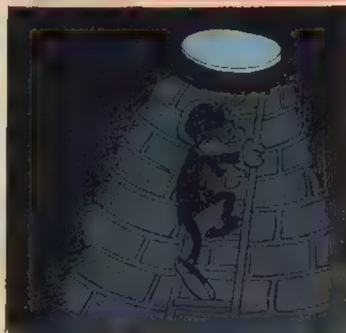
GROTE ZAMPONE

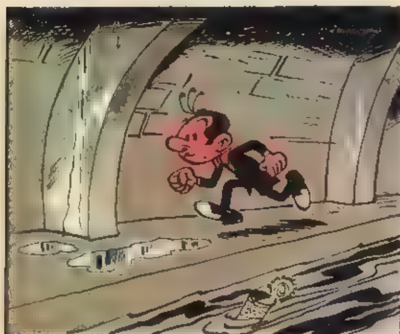

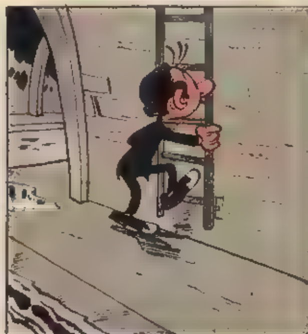
ATTANASIO - GOSCINNY

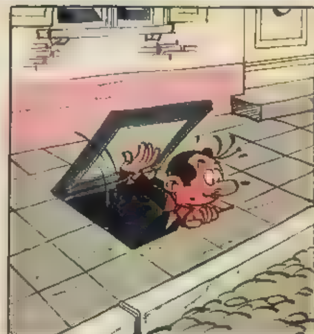

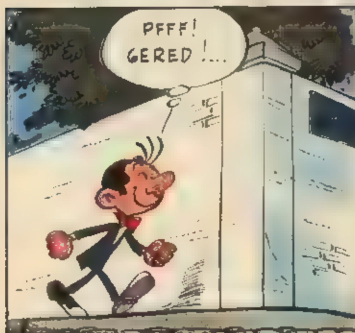

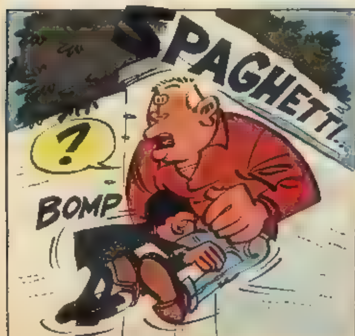

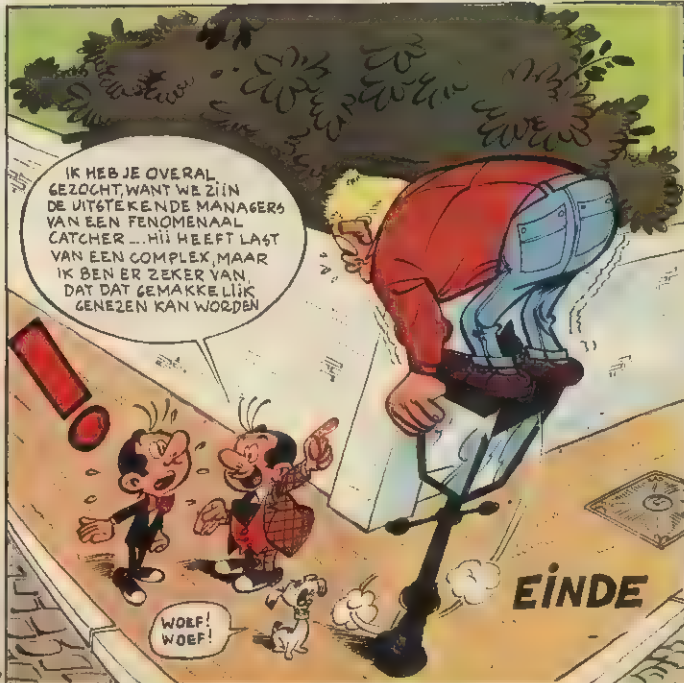

TE PAARD, JONGELUI ! (TWEEDE DEEL)

HOOFDSTUK III HET DRESSUUR

1

Als een paard voor het eerst bereden wordt, neemt het instinctief een andere houding aan om het extra-gewicht te verdelen .

2

Dit is de houding van een goed aangereden paard. Het staat «vierkant».

VAAK worden sprongen en dressuurrijden in de paardensport als twee heel verschillende dingen beschouwd.

Van de ene ruiter wordt verteld, dat hij aan dressuurrijden doet (en dan wordt er meteen gedacht aan Hogeschoolrijden), van de andere wordt beweerd, dat hij zich uitsluitend aan het springen gewijd en absoluut geen tijd meer heeft om zich met dressuurrijden bezig te houden.

Deze opvatting is volkomen fout !

Degene, die met paardrijden begint, moet er namelijk goed van doordrongen zijn, dat dressuurrijden(let wel, ik zeg niet Hogeschoolrijden) steeds de basis van alles is.

Gehoorzaamheid, uithoudingsvermogen, goede reacties en een gevoelige mond behoren tot de africhting van een goed gereden paard... en zijn ook nodig bij het springen.

Het doel van het dressuurrijden

Als we een jong paard bekijken dat in vrijheid galoppeert, zien we direct, dat de gangen soepel en los zijn. Het galoppeert weg, staat ineens doodstil en kan dan weer uitgelaten wegstuiven. Het dier kan al zijn kracht in de galop leggen, omdat het niet in zijn evenwicht gestoord wordt.

Maar... dit wordt anders zo gauw het een ruiter op de rug heeft. Het gewicht van de ruiter verstoort dan namelijk het natuurlijk evenwicht, want tweederde van zijn gewicht steunt op de voorhand. Automatisch gaat het paard dus meer op de achterbenen leunen, om deze overtollige last (zie tekening I) beter te verdelen. Het moet daarom leren het natuurlijk evenwicht terug te vinden en mét de ruiter op de rug alle kracht te gebruiken. Dit kan alleen door het dressuurrijden en het oefenen in de manege. De hals speelt hierbij een zeer belangrijke rol. Hoofd en hals moeten opgericht worden, waardoor de extra last op de voorhand minder wordt. Tegelijkertijd moeten de achterbenen onder de massa komen te staan, want deze zorgen voor de «aandrijving». (zie tek. 2) Het paard staat nu «vierkant». Een slecht afgericht paard zal nooit kalm en zeker kunnen gaan en dus ook nooit goed zijn bij hinderniswerk. Een slecht aangereden paard laat de hals hangen, loopt uit elkaar met duidelijk meer gewicht op de voorhand, is stug (of zuur) in de mond, plaatst de achterbenen niet onder de massa, houdt de spieren van de rug stijf en gaat gebogen, d.w.z. dat de lijn neus-staart naar rechts of links gebogen is. Het rijden met een dergelijk paard is uitermate onaangenaam (tek. 3).

RIJDEN

TEKST EN TEKENINGEN : REM

Door het oefenen in de manege zal het paard leren het evenwicht te verdelen. Ook zal het goed aan de teugel staan en als de ruiter daar de beenhulpen voor geeft, direct in een snellere gang overgaan, halt houden of achterwaarts gaan. Als de ruiter de teugels even aanhoudt, zal het het bit even loslaten (in paardentermen wordt dit «prettig op het bit knabbelen» genoemd) om het direct weer op te nemen. Daarbij mag het onder geen beding de mond openen, want dat zou verzet zijn.

Hier volgen de drie allerbelangrijkste grondbeginselen van het dressuurrijden.

SCHOT NAAR VOREN
RUST EN
ZUIVERE GANGEN

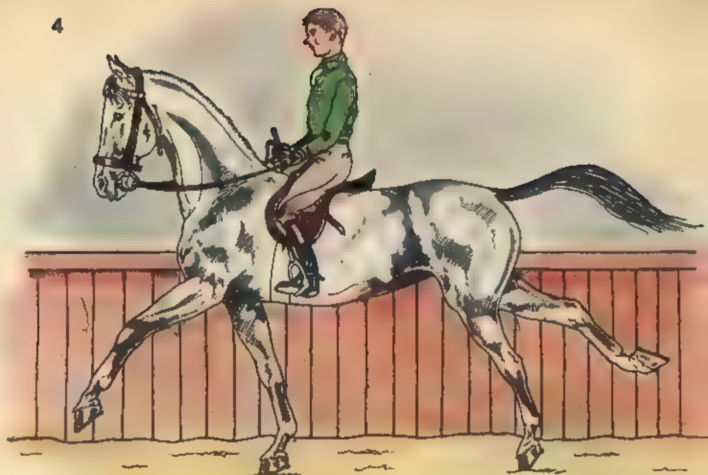
SCHOT NAAR VOREN (ook wel impuls of schwung genoemd) heeft een paard, als het een voortdurende drang naar voren toont, zonder er vandoor te willen gaan. Het meest ideale is, als een paard dit van nature heeft, maar een goed aangereden paard heeft dit ook bij juist toegepaste hulpen van de ruiter.

RUST is heel belangrijk. Een paard moet een opgewekte, levendige, oplettende indruk maken als de ruiter de teugels aanneemt en gaat zitten. Zo'n paard gehoorzaamt direct en heeft vertrouwen in de mens, die op zijn rug zit.

ZUIVERE GANGEN. Stap, draf en galop moeten uiterst regelmatig, maar toch levendig zijn. Het paard moet recht vooruit gaan en niet scheef, wat vele paarden van nature hebben (bij honden valt dat ook vaak duidelijk op).

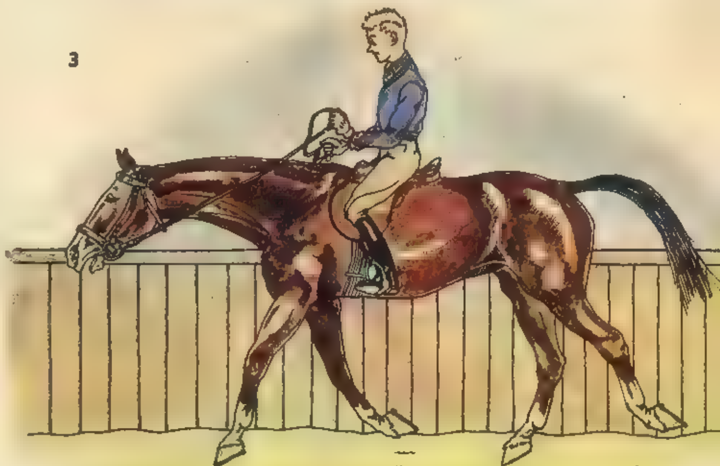
Een verklaring voor dit verschijnsel is nog nooit gegeven, maar het kan wel verholpen worden door bepaalde beenhulpen. Voor dit resultaat bereikt is, moet er heel wat geoefend worden in de rijbaan, maar het zal een waar plezier zijn een paard te berijden, dat oplettend is en steeds gevoeliger wordt in de mond. Maar... een goede zit en het geven van de juiste hulpen zijn daarvoor een eerste vereiste !

4

Een goed afgericht paard gaat soepel, heeft schot-naar-voren, is rustig en heeft een gevoelige mond. (Tweede zetting in de linkergalop)

3

Een slecht aangereden paard loopt uit elkaar. De neus is naar voren gericht en er is duidelijk meer gewicht op de voorhand. (paard in draf)

Wat zijn « hulpen » eigenlijk ?

Hulpen zou men «de taal van ruiter en paard» kunnen noemen. Er zijn beenhulpen. Deze worden gebruikt om het paard voorwaarts te laten gaan en leiden de achterhand.

Er zijn hulpen met de handen, door middel van de teugels dus. Deze dienen om het dier stil te laten houden, achterwaarts te laten gaan of richting aan te geven.

Dan zijn er nog zithulpen, kuithulpen, gewichtshulpen, enz... Spaanse stierenvechters bijvoorbeeld besturen hun paarden alleen met gewichtshulpen om hun handen vrij te hebben. In volle galop laten ze het dier wenden door het gewicht naar links of rechts te verplaatsen.

Been- en handhulpen moeten met elkaar overeen komen, want als een goede beenhulp gegeven wordt, maar een foute hand, weet het paard niet wat te doen. Plotselinge bewegingen met de benen mogen ook nooit gemaakt worden, want daar kan het dier alleen maar van schrikken.

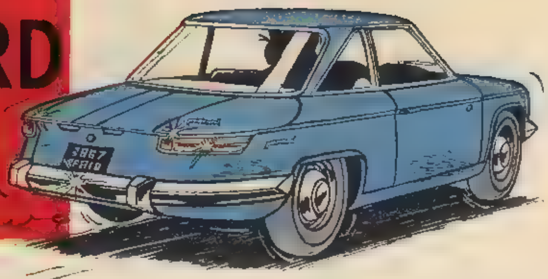
De ruiter zelf moet ook altijd zijn houding bestuderen : benen onbeweeglijk, maar niet verkrampt, iets achter de singel, handen laag ! Het oefenen kan het best in de gewone draf geschieden. De oefeningen kunnen heel eenvoudig zijn zoals het van hand veranderen in voltes en halve voltes. Toch moet de gewone draf zo nu en dan afgewisseld worden met de uitgestrekte draf.

Een paard moet vertrouwen krijgen in de ruiter en kan dat alleen maar als de ruiter duidelijk laat merken wat hij wil. Reageert een paard te sterk op een gegeven hulp, dan is die hulp te sterk geweest. Reageert het paard niet of onvoldoende, dan kan de hulp verkeerd geweest zijn of misschien kent het paard die hulp helemaal niet.

De ruiter moet daarom altijd eerst nagaan waar de oorzaak van de fout ligt en... die ligt maar al te vaak bij hemzelf! Wanneer dat nodig is, moet een paard gestraft worden, maar vergeet ook nooit het te belonen en altijd op het juiste ogenblik !

Geloof me, het dressuurijden wordt op deze manier een plezier voor ruiter en paard.

NOG IETS OVER DE PANHARD 24 C EN CT

IK ben wat je noemt helemaal weg van de nieuwe Panhard 24, niet alleen omdat hij zo logisch ontworpen is, maar ook omdat het interieur en de carrosserie met zoveel zorg afgewerkt zijn. In Kuifje 33 heb ik al in het algemeen iets verteld over de nieuwe 24 C en CT. Nu wil ik een paar bijzonderheden bespreken aan de hand van eenvoudige technische tekeningen.
De krachtbron van de wagen is de 848 cc tweecilinder viertakt motor, die de voorwielen aandrijft en een vermogen ontwikkelt van 50 pk. voor de 24 C en 60 pk. voor de 24 CT.

De snelheid is respectievelijk 130 en 150 km. per uur.

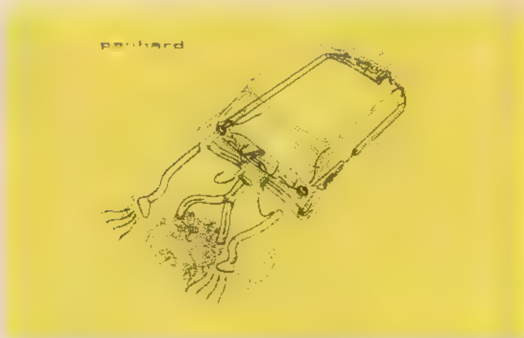
Beide typen zijn op een Panhard-onderstel gebouwd, maar de radstand werd iets verkleind.

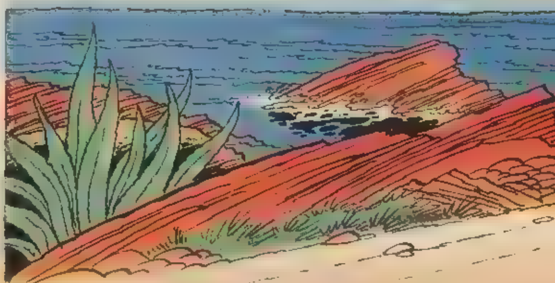
De Panhard 24 C is een coupé met twee deuren, 4 plaatsen en een gewoon instrumentenbord. De 24 CT is een coupé 2 + 2, dat wil zeggen dat de twee achterplaatsen dus in geval van nood of bij korte afstanden dienst kunnen doen, maar ze zijn desondanks toch comfortabel.

Voorbeeldige luchtverversing en verwarming

DE zeer verzorgde ventilatie- en verwarmingsinstallatie van de Panhard 24 bewijst, dat de ontwerpers daar buitengewoon veel aandacht aan besteed hebben. De frisse lucht komt de wagen binnen door middel van twee bolvormige instrumentjes, die verstelbaar zijn en aan beide zijden van het dashboard zijn aangebracht. Als dat nodig is, kunnen ze ook helemaal uitgeschakeld worden. In ieder geval maken ze het mogelijk met gesloten portierraampjes te rijden, wat de conversatie aanzienlijk vergemakkelijkt.

De warme lucht wordt in vier verschillende richtingen verspreid. Verder dient hij om de voor- en de achterruit te ontdooien en zorgt bovendien voor een aangename temperatuur in de wagen, begrijp me goed, in de winter natuurlijk...

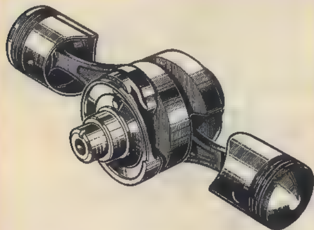
Twee Panhard-specialiteiten

HET drijfwerk van de Panhard M6-motor staat bekend om zijn stevigheid. Opvallend is de stand van de twee zuigers, die als het ware in de motor geplaatst zijn, zoals je op de tekening zien kunt.

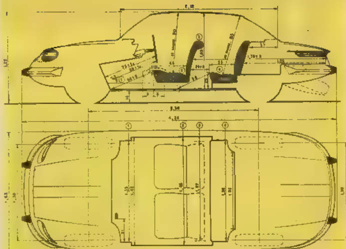
Ik wil nog even wijzen op de vorm van de drijfstang, die de naam « Eiffeltoren » gekregen heeft.

Een ander Panhard-kenmerk zijn de remtrommels met naar de rand gerichte schoepen, die op de velgen geschroefd worden. De afkoeling van de trommels kan op deze wijze uitstekend geschieden.

Ze dragen dan ook het merkteken E.T.A. en dat wil zeggen Evacuation Thermique Accélérée, vrij vertaald : een versnelde afvoer van de warmte.

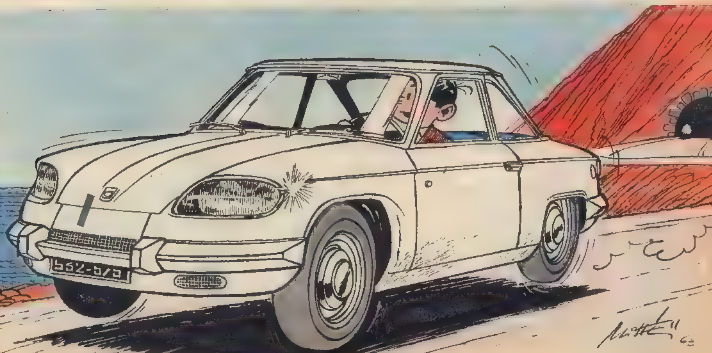

Ideale stuurpositie voor iedereen

OP één punt lijkt de Panhard 24 me in ieder geval helemaal volmaakt-« lijkt » zeg ik, omdat ik hem nog niet geprobeerd heb — en dat is de manier waarop de zittingen geprojecteerd zijn en vooral de plaats van de bestuurder.

Zo op het oog is er niets bijzonders aan de zetels, maar ze verbergen een specialiteit ! Ze kunnen namelijk in drie dimensies versteld worden. In het geheel kunnen er 1.764 verschillende combinaties mee gemaakt worden, want de stuurkolom is óók verstelbaar.

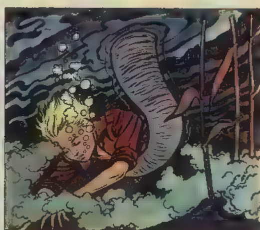
En dat is nog niet alles ! De beide voorzetels lopen op kogellagers en kunnen zodanig naar voren geschoven worden, dat de toegang tot de achterzetels uiterst gemakkelijk wordt. De bestuurder of eventuele passagier kan vervolgens automatisch de oorspronkelijke stand van de voorzetel terugkrijgen, zonder dat het nodig is die opnieuw te regelen.

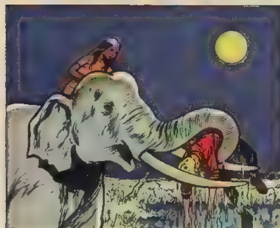

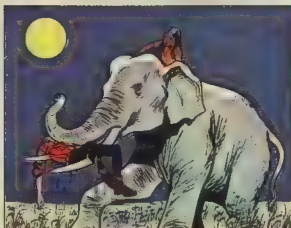

Oh... wanneer komt er een einde aan deze nacht-merrie...

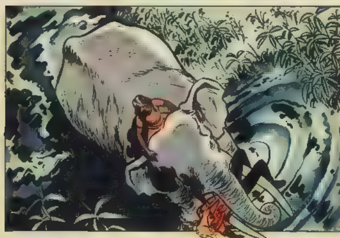

Ik kan niet meer... ik wil slapen... slapen...

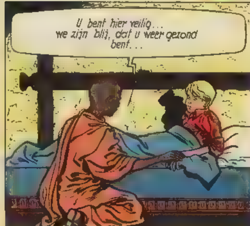

Soms komt Teddy even bij bewust-zijn...
Ik zweef... heerlijk...

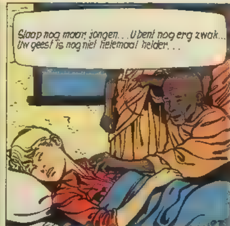

Na een eindeloze zwarte nacht, slaat Teddy eindelijk de ogen op...

Hé?... Wat?...
Blijf kalm, vriend

U bent hier veilig... we zijn blij, dat u weer gezond bent...

Maar... nu herinner ik me alles weer... Wat vreselijk... zou... zou ik toch gedroomd hebben?... Ik heb Nara gezien op een reusachtige witte olifant... Maar misschien was het toch een droom... ik...

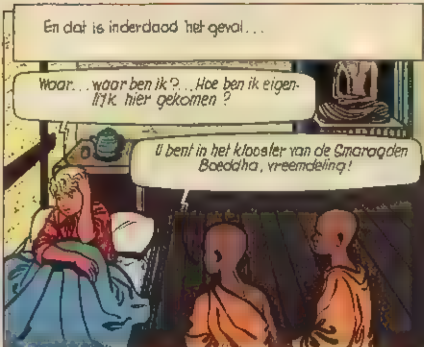

Slaap nog maar, jongen... U bent nog erg zwak... Uw geest is nog niet helemaal helder...

MUANG THAI

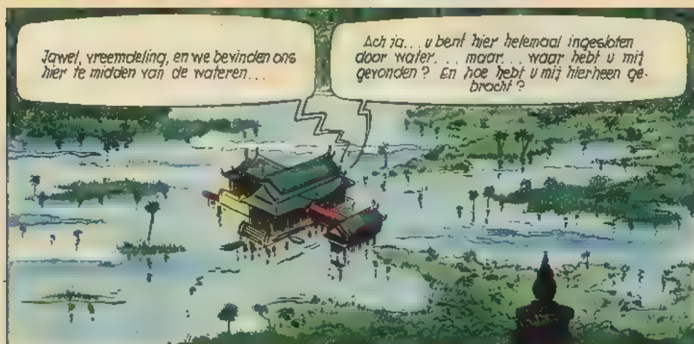
F. CRAENHALS

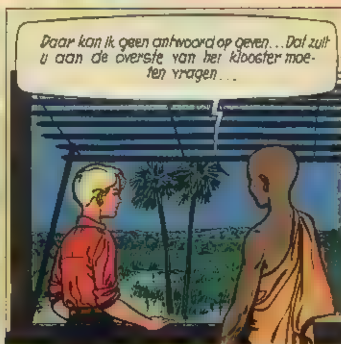
Teddy probeert uit het moeras te ontsnappen, maar wordt door koortsen overvallen. Plotseling ziet hij een enorme gestalte voor zich opduiken.

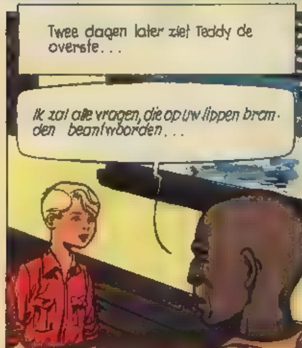

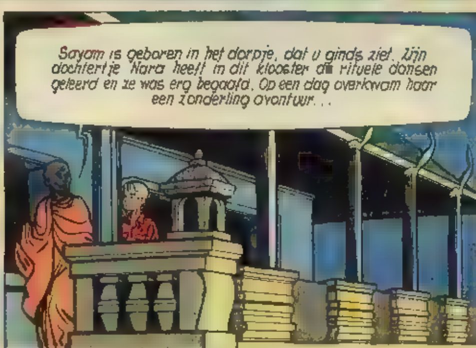

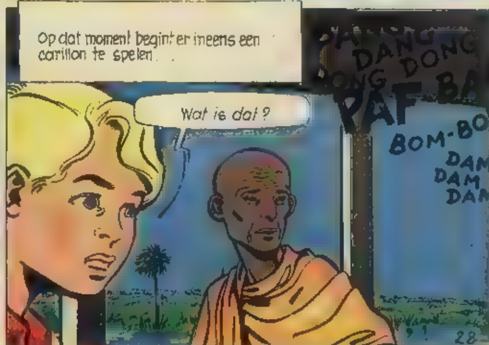

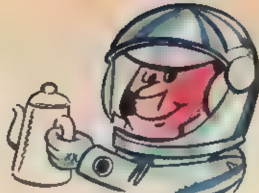

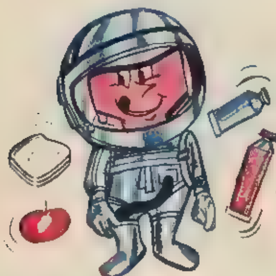

WORDT VOORTGEZET

DE KEUKEN VAN DE RUIMTEVAARDER

Op het ogenblik is men op een punt gekomen waar het mogelijk is «even» de ruimte in te gaan. In ieder geval, dat is nù al zó bij Russen en Amerikanen. En weldra zal een volledige groep ruimtevaarders een reis van verscheidene dagen kunnen ondernemen. Maar hoe raken die mannen aan voedsel ? Steeds pillen slikken is ook niets gedaan ! Dit probleem wordt nu door een Amerikaanse firma onder de loep genomen, en ze heeft zojuist een « ruimtevaarderskeuken » ingericht voor het Departement van Ruimtevaartonderzoek van het Amerikaanse Luchtleger.

Deze keuken heeft de vorm van een halve cilinder, 3,50 m. lang, met een diameter van 2,50 m. ; er zijn voedselkasten, een automatische koelkast, een oven, een reservoir met tien liter koud water en een waterverwarmer met 3-liter inhoud ; er werd eveneens een bergplaats gebouwd voor afval. Volledig uitgerust weegt deze keuken 400 kg.

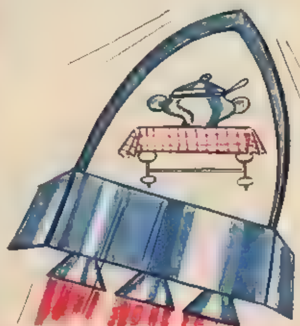
In de ruimtekeuken zijn koud- en warmwaterreservoirs. Deze zijn door een pomp verbonden met een distileertoestel. De man op de foto houdt zich vast om niet in de lucht te « zwemmen ».

Experten in voeding, zegden hierover het volgende :

«Iedere maaltijd zal bestaan uit warme en koude gerechten. Warm eten op uur en tijd is goed voor de gemoedsgesteltenis. Fruitsap, soep en andere dranken werden eveneens voorzien. Om maagstoornissen te voorkomen heeft men zo weinig mogelijk vetstoffen en prikkelende spijzen gebruikt. Daarentegen werden veel beschuiten en bevroren fruit voorzien».

Aangezien het effekt van het gemis aan zwaartekracht op de maag, ons onbekend is (tenminste voor een lange periode) zullen alle eetmalen ook eiwitstoffen, proteïnen en minerale zouten bevatten.

In de keuken van een ruimteschip zal

Ere aan de petroleum... het goud van de twintigste eeuw

Petroleum is zulk een bron van rijkdom voor hen die ernaar zoeken, dat zij hem «zwart goud» noemen, het goud van de twintigste eeuw.

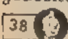
De petroleum is, in tegenstelling tot wat men er algemeen over denkt, geenszins beperkt tot slechts enkele streken die op geheimzinnige manier bevoorrecht zijn. Integendeel. Het is veeleer een normale produktie van de aangeslibte aardlagen, die een groot gedeelte van de uit de zee opgedoken

aardoppervlakte bedekken. Maar sommige streken zijn door hun geologische vorming ruimer voorzien van vloeibare en gasachtige koolwaterstofverbindingen. Deze streken werden grondig onderzocht, waardoor het mogelijk is geworden kaarten op te maken van de verspreiding der petroleumlagen over de wereld. Doch, denk nu maar niet dat die kaarten definitief zijn... want er moeten nog vele lagen worden ontdekt... en dat zal gebeuren ook.

In onze tijd wordt niets aan het toeval overgelaten om het zwarte goud op te delven !

« Wie zoekt, vindt ! », deze uitdrukking schijnt inderdaad de geofysici

men het volgende vinden : 100 dozen bevroren fruit, 200 dozen vlees, eieren, groenten en aardappelen, 600 tubes melk, cacao, tee en koffie, en 200 bevroren broden. Dit alles wordt in koelkasten en in hangrekjes opgestapeld. Iedere ruimtevaarder zal zijn eigen gerechten kunnen klaarmaken. De keuken zal de enige plaats van het ruimteschip zijn, waar de mannen

Deze keuken van 3 m bij 2,50 m bevat eten voor drie mannen, die veertien dagen in de ruimte verblijven.

een uitrusting zullen vinden die ze van thuis kennen.

Er is nochtans een groot verschil met een normale keuken : men vindt er noch messen, noch vorken en zelfs geen kookpannen. Bij gebrek aan zwaartekracht zouden deze dingen gaan zweven en met alles in botsing komen. De ruimtevaarders zelf maken zich vast aan hun stoel wanneer ze eten.

Een der maaltijden bestaat uit : abrikozensap, biefstuk met snijboontjes in boter, aardappelen, brood, dranken naar keuze en chocoladebeschuiten als nagerecht.

Om zijn middagmaal klaar te maken hoeft de ruimtevaarder maar enkele eenvoudige handelingen te verrichten. Hij neemt een plastieken tube met gedroogde abrikozensap uit een kast en snijdt die langs één kant open, waarna hij er water uit het reservoir aan toevoegt. Dit water wordt met een soort spuit genomen. Als de drank terug samengesteld is, wordt hij in de koelkast geplaatst. Om te vermijden dat de vloeistof uit de tube zou lopen, wordt deze met een klem dicht gehouden. Om te drinken, plaatst men de opening van de tube in de mond en drukt de tube samen om de vloeistof er uit te duwen.

De dozen met vlees en groenten zet hij gedurende een half uur in de oven. Daarna verwijdert hij een soort schijf onderaan de doos, om daar een toestel te plaatsen dat het eten uit de doos duwt. Vervolgens wordt een schijf bovenaan de doos verwijderd om er een zuignap aan te bevestigen. Alles wordt dan op de tafel vastgehecht.

De ruimtevaarder steekt om te eten de zuignap tussen de lippen en drukt op het toestel dat het voedsel uit de doos duwt. Brood alleen wordt normaal gegeten, maar wordt eerst met een gummiband aan de tafel vastgemaakt.

Afwassen hoeft niet, maar opruimen wel. De zuignappen worden ontsmet

Een ruimtevaarder heeft zo zijn eigen manier van drinken !

met een verstuiver en terug op hun plaats gezet. De broodkruimels worden in een hermetisch sluitende vuilnisbak geworpen. Het is aldus duidelijk, dat aan alles de grootste aandacht werd besteed bij het ontwerpen van de «keuken voor ruimtevaarders».

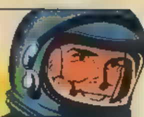

Een eetmaal in de ruimte.

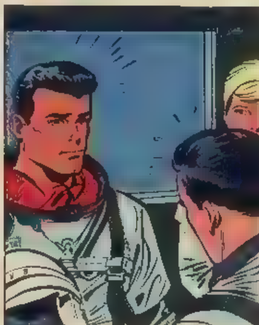
gelijk te geven, want ieder jaar stijgt de wereldproduktie van petroleum. Zo steeg ze van 1961 tot 1962 met 90 miljoen ton, hetgeen bewijst dat men over de hele wereld voortgaat met proefboringen, en dat ze vaak met sukses worden bekroond. Voor de eerste maal werden meer dan één miljard ton petroleum bovengehaald, en wel precies 1 miljard 210 miljoen 548 duizend ton. En de stijging gaat steeds verder. Men voorziet trouwens dat in de eerstvolgende vijf jaar de vraag naar petroleum in de Verenigde Staten van 2,5% tot 3% zal stijgen, en in de overige wereld van 8% tot 9%. In 1967 zal de wereldproduktie 1 miljard 700 miljoen ton bedragen. Is dat niet geweldig ? !

DAN COOPER

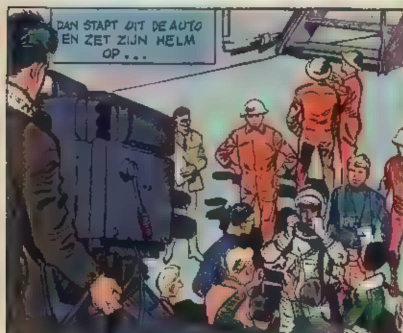

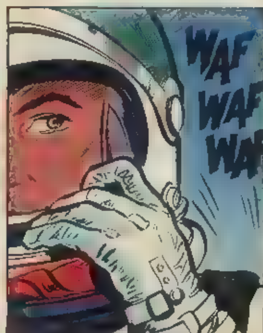
Dan heeft een d...goriel gekregen. Hij besluit er met niemand over te spreken en maakt zich klaar om aan zijn ruimtevlucht te beginnen.

KOSMONAUTEN

Tekst en tekeningen van A. WEINBERG

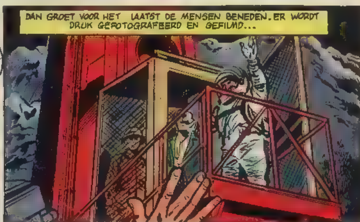

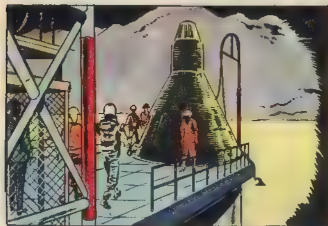

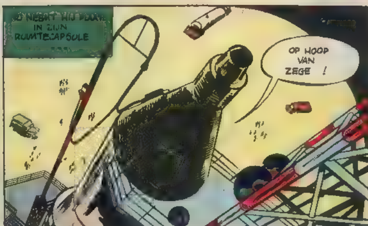

WORDT VOORTGEZET

GESCHREVEN DOOR EEN TIENER VOOR DE TIENERS

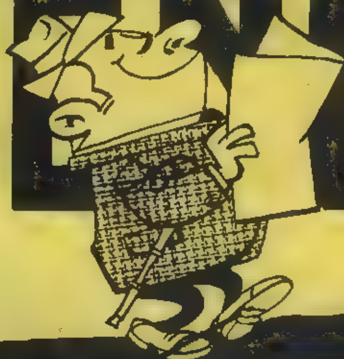
SINDS enige tijd is het begrip Science-Fiction algemeen geworden. Maar wat is Science-Fiction eigenlijk ? Vele mensen duiden dit soort boeken aan als zijnde « gezwam over de ruimte », wat een nogal vage omschrijving is. Beter zou zijn : « gezwam IN de ruimte », maar alle gekheid op een stokje : letterlijk vertaald betekent deze term « Wetenschappelijke fictie », d.w.z. fictie die wetenschappelijk klaargemaakt werd.

Wat gebeurt er nu in een Science-Fictionroman ?

De voornaamste elementen in zo'n technisch-wetenschappelijke of toekomstroman zijn machines. Machines, die op en top geperfectioneerd zijn, en in enkele gevallen zelfs kunnen denken. Het spreekt voor zichzelf dat deze instrumenten gevaarlijk zijn en meestal hebben ze dan ook agressieve neigingen. Want, veronderstel een ogenblik dat ze niet vechtlustig zijn, wat komt er dan van het verhaal ? U raadt het, niets ! Totaal niets. Dus moeten machines gevaarlijk zijn. Bij voorkeur worden er dan nog enkele witharige monsters (met rode ogen !) en grijparmen bijgesleurd, die tot taak hebben wat leven in de brouwerij te brengen ; iets, wat doorgaans op een fiasco voor hen uitdraait. Een algemene stelregel in dit soort lectuur is : **« Aardbewoners mogen niet opgewassen zijn tegen wezens van andere planeten ».** Maar een andere heilige wet luidt : **« De helden mogen niet sterven ! »** Anders is de aardigheid er af. Zo zitten de Science-Fiction schrijvers dus met een paradoxale toestand, maar gelukkig voor hen zijn ze vindingrijk en ontdekken dan ook een maas in het net om door te glippen.

De leden van de « slechte » partij hebben dus de beste wapens in handen. Men noemt

SCIENC

deze wapens, desintegrators, of A-wapens, of B-wapens, naargelang de eerste letter van de auteur zijn naam. Die wapens werken gewoonlijk met stralen die in bundels van een paar duizend door de loop gejaagd worden. Hoe dat mogelijk ■, begrijpt nog niemand, (ook de auteur niet!) maar dat is niet nodig. Ook bezitten ze de twijfelachtige eigenschap op het kritieke moment defect te raken. Hier hoeft niet opgemerkt, dat de helden van het verhaal daar in hevige mate gebruik van maken. Wat volgt hangt volledig af van de schrijver. Is deze een bloeddorstig heer, dan worden de slechten ongenadig geliquideerd. (Zulks om de wreedheid van de auteur te bevredigen). Wanneer de schrijver echter een bovenstebeste brave biet is, word en de ongelukkigen slechts ingepakt met de broekriemen van de helden, die op zulke ogenblikken buitengewoon actief zijn.

Daarna gaan de overwinnaars verder, heldhaftig gevechten leverend met plotseling opduikende schorpioenen, slangen of krabben, tot op het ogenblik dat een der onversaagde borsten uitroept : « Ik zie iets ». Dit « iets » wordt gewoonlijk niet nader omschreven en tenslotte ontaardt deze moedige tocht ■ een wilde vlucht, vergezeld van interessante slagzinnen zoals : « Moed houden, jongens ! » en « Sjaar je adem ! », of «Laad je wapen !» of nog « Zijn ze nog ver ? ». (Dit laatste op angstige toon en uitgegild door het jongste lid van het gezelschap).

Natuurlijk bereiken de helden dan hun raket, tijdmachine of kamp, al naar de omstandigheden. De achtervolgers zitten hen op de hielen. De tijd dringt en voorbereidingen worden gemaakt om zo snel mogelijk te kunnen opstijgen. Maar — en dit is de climax — doorgaans produceert de inderhaast aangezette motor slechts een hoestend of pruttelend geluid en daarna is er de doodse stilte. Ondertussen komen de monsters-met-grijphanden bloeddorstig aandraven. Geen nood echter ! De flegmatieke commandant repareert haastig de schade, ondertussen lustig vurend op de aanstormende vijand. Op dit kritieke moment zijn er weer twee mogelijkheden : ofwel komt de zaak in orde, ofwel wordt de moedige kapitein geraakt en valt hij kreunend naar zijn zijde grijpend, naast de vleugel van de raket, de hand nog aan de laatste bout van de motor. (Close-up) Dit is dan het einde van het hoofdstuk. Om de treurige toestand wat te verbloemen, worden hier dan wat aantekeningen gemaakt over de prachtige natuur (ondergaande zon en dies meer). De volgende stap ■ de vlucht en die verloopt altijd gesmeerd. Eenmaal in de ruimte, lozen de mannen van het moedige team een lange zucht en feliciteren elkaar. Alleen de commandant (die er tóch bovenop gekomen is) blijft ernstig en verklaart dat ze een lange reis voor de boeg hebben. Een openbaring, die overigens alleen tot gevolg heeft, dat de mannen onder elkaar gaan ruziemaken over het al dan niet eerbiedigen van een uiterst stom reglement, regelrecht ontsnapt uit een of andere kostschool.

Een ruzie op een ruimteschip moet altijd zoveel mogelijk geweerd worden en daarom zegt de vredelievende kapitein dan ook : « Kom jongens, laten we een stukje gaan eten ». Hoofdstuk af.

Een volgende noodzakelijkheid is een ontmoeting met een meteoor, welke gewoonlijk in compartiment 3 en 4 dringt, en wier eigenschappen meestal gebruikt worden om gebeurlijke gevangenen op te ruimen. Over de eerste schrik heengekomen snellen de ontdutste mannen naar de getroffen delen en op op dit moment worden kreten als « Arme drommels » en « Wat een dood » geslaakt, dit om de moraal op peil te houden.

Dan zit de bemanning enkele dagen « afgezonderd en aan hun eigen gedachten overgelaten » in een hoekje. De zaken worden pas rooskleurig wanneer de aarde in zicht komt en « vriendelijk wenkt » naar het schip.

Onontbeerlijk ■ dan het « tragische » ongeval. Eén van de luchtdichte schotten treedt alle wetten van de dynamica met de voeten en ratelt dicht. Let op : nu komt het ! Een van de bemanningsleden had kans gezien daar tussen te raken. Hij is niet zwaar — maar wel levensgevaarlijk gewond. Hoe het gebeurd is, dat weet niemand, daar wordt trouwens nooit naar gevraagd ook. Over een paar minuten moet de onvoorzichtige sterven. Hij is gewoonlijk boordwerktuigkundige, heet Jimmy en is de jongste van het moedige team.

Daar hebt u zijn hele burgerlijke stand.

Als laatste wens vraagt hij (natuurlijk) om de aarde te mogen zien. Men tilt hem voor een patrijspoort en toont hem de vriendelijk wenkende aarde. Hij prevelt nog iets dat niemand verstaat en met een zware doffe klap valt zijn hoofd krachteloos opzij. Stilzwijgend staren de anderen nu naar het « ontzielde » lichaam van de jongeman welke voorbeschikt was om te sterven in de ruimte, ver van huis, ■ het gezicht van de haven en in de armen van zijn vrienden.

Hier wrijft de schrijver vergenoegd in zijn handen, stopt een pijp, streelt Nefertiti, die de wacht optrekt naast zijn schrijfmachine en vertelt aan zijn breiende vrouw dat er weer een hoofdstuk af is. Zijn vrouw kent hem goed en brengt hem nu een kop lindenof camillenthee die hij uitslurpt. Daarna begint hij weer verwoed op zijn machine te tikken.

Een begrafenis in de ruimte ■ een prettige activiteit. Het lijk wordt in zijn ruimtepak gestopt en de motor daarvan aangezet. Zo « straaljagert » de dode de eeuwigheid in. Indien er passagiers aan boord zijn, kijken die altijd geïnteresseerd door de patrijspoorten en in de vage hoop dat het lijk zal terugkeren, wat eens gebeurd is. Zo zijn ieders primitieve instincten voldaan en ■ het nu alleen nog zaak voor een poëtisch einde te zorgen met opmerkingen over de « goeie ouwe aarde ». Natuurlijk zijn er schrijvers die de nobele spreekwijze « we zijn nu toch bezig » indachtig, het hele geval naar de maan sturen — en dit figuurlijk — maar het ■ beter om voor een prettig einde te zorgen, want anders loopt men gevaar als « wreedaardig individu » bekend te gaan staan. Tenslotte nog wat rim-ram over de veilige landing en de zaak ■ rond.

De roman is klaar om het publiek te gaan vervelen.

Michel Meuleman

Een trouwe lezer van KUIFJE

PARODIE

E-FICTION

Gert

Heropening der scholen

Het goede werktuig maakt de goede vakman
De puike vulpen maakt de puike leerling
LE TIGRE is de eerste aankoop van alle jongens en meisjes
die het schooljaar goed willen beginnen!

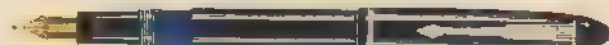
LE TIGRE schenkt je de KUIFJE'S BON die gratis recht geeft op prachtige geschenk

LE TIGRE	[redacted]	60 F :	10 punten
LE TIGRE	421	100 F :	10 punten
LE TIGRE	800	125 F :	30 punten
LE TIGRE	732	150 F :	50 punten
LE TIGRE	1066	175 F :	75 punten
LE TIGRE	1598	200 F :	100 punten

van **60** F. af:

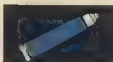
Enkele prachtige modellen

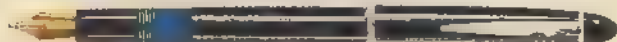
LE TIGRE 50 met zichtbare pen - **60 F.**

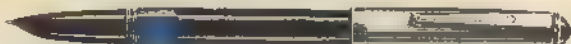
LE TIGRE 421 met voorraadsvulling, overdekte pen - **100 F.**

LE TIGRE lanceert de voorraadsvulling die U van "inktgebrek" vrijwaart.

LE TIGRE 800 met zichtbare pen - **125 F.**

LE TIGRE 732 met gechromeerde kap, overdekte pen - **150 F.**

LE TIGRE 1066 met vergulde kap, overdekte pen - **175 F.**

LE TIGRE 1598 met overdekte pen - **200 F.**

Voor de groothandel: Ets. René KINTZ P.V.B.A. Jubelfeestlaan, 190, Brussel

Voor een vrolijk schoolbegin...

speciaal aanbod aan alle goede leerlingen (*)

(... en aan goede leerlingen alleen)*

de kaas van de jeugd, schenkt

KOSTELOOS

een prachtig schrijfboek

met geïllustreerde omslag in kleuren, bij iedere aankoop van een doos BEL et BON, verkrijgbaar in alle kruidenierswinkels en grootwarenhuizen. Breng vlug uw moeke op de hoogte van deze enige gelegenheid!

BEL et BON wordt gefabriceerd door de Kaasfabrieken BEL, voortbrengers van de beroemde gesmolten kaas

la vache qui rit

het stralende

De mannen van El Capitan willen de gestolen schat van Zilveren Vlam

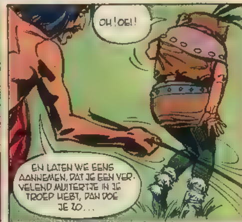

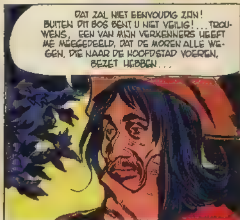
schild

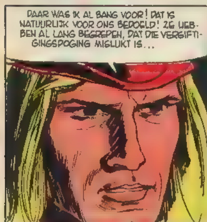
DOOR P.CUVELIER

behouden. Ze gehoorzamen zelfs hun aanvoerder niet meer !

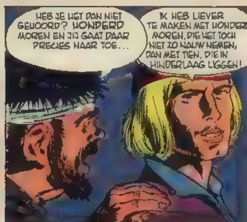

WORDT VOORTGEZET

CHICK BILL EN ZIJN VRIEND

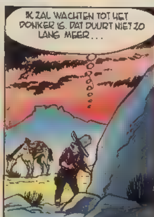
PANIEK

Cafardo gaat een koe stelen om te bewijzn dat hij een goede

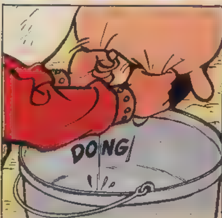

EN IN: DOOR: TIBET * TEKST: GREG

IN DE K.O. KRAAL

veedief is. Hij heeft al een slachtoffer gevonden : Tornado van Kid Ordinn.

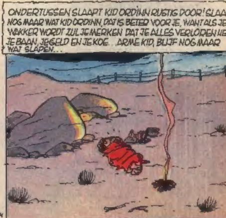

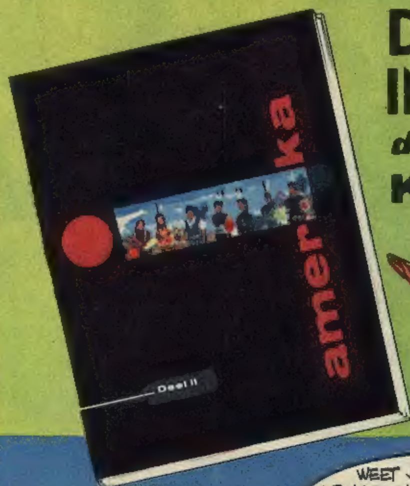

WORDT VOORTGEZET

DE WERELD IN KLEUREN

dank zij de

KUIFJE'S BON

INDERDAAD ! ALLE ALBUMS VAN DE KUIFJE'S BON ZULLEN VOORTAAN OOK BIJ JE BOEKHANDELAAR TE KOOP ZIJN TEGEN DE NORMALE PRIJS !

BELGIE I en II Nieuwe bewerkte uitgave	per deel 32 F
EUROPA I tot IV	per deel 32 F
VERENIGDE STATEN I en II	per deel 32 F

Van deze 2 albums bestaat ook een luxe uitgave, gebonden in een stijve omslag. De prijs is 40 F per deel.

De albums zijn verkrijgbaar in de KUIFJE'S winkel — de warenhuizen à L'INNOVATION — bij alle boekhandelaren — over de post tegen storting van het vereiste bedrag op postrekening 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

Degenen, die per giro of postwissel betalen, moeten hun bestellingen duidelijk aangeven, want dan ontvangen zij :
50 bons voor 2 albums
100 bons voor 3 albums
200 bons voor 4 albums. Als ze tenminste in één keer besteld worden.
N.B. : Wij doen geen zendingen tegen terugbetaling !

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK OP EEN KWALITEITSPRODUKT

**COLGATE - PALMOLIVE - PANA
HACOSAN - LOMBARD COLLECTIE
CLE D'OR - VULPEN LE TIGRE
NOSTA - TOSELLI - PALMAFINA
JU'CY en WHIP - VANDENHEUVEL
MATERNE - PROSMANS
KUIFJE'S FRUIT**

**Je kunt je bons opsturen naar : DE KUIFJE'S BON
P. H. Spaaklaan 1 tot 11, Brussel 7,
ze omruilen in de
KUIFJE'S WINKEL (zelfde adres)
of in de warenhuizen
A L'INNOVATION**

Vergeet vooral niet, dat VICTORIA ook kleurenfoto's voor het album « AMERIKA » van de KUIFJE'S BON uitgeeft. Je kunt ze vinden in de verpakkingen van het hele « Big »-gamma (prijs 5 F), en « Côte Perlée » (prijs 3,25 F) of in ruil voor de Victoria-grenadiertjes. Plak die in de vakjes op een rooster van een verpakking en stuur ze op naar : Victoria, Deneckstraat 24 in Brussel.

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Liesbeth van Helvert, Kortstraat, 3, Hasselt is vijftien jaar en zou graag corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Liesbeth houdt van lichte muziek, ballet, moderne dansen en turnen.

Eileen Burdette, 1809, Pine Hollow Blvd., Sharon (Pennsylvania) U.S.A. is achttien jaar en wenst te corresponderen met Kuifjeslezers van haar leeftijd in het Engels.

Catherine Hiedelot, c.o Jeanne Bogaty, 1485, Bernard av. Apt. 4, Montréal 8 Canada zoekt een pennevriendin van ongeveer 12 jaar die houdt van lectuur, dieren en sport en die kan schrijven in het Frans of in het Engels.

Jean-Jacky Seko, 74, rue de Lisala, Leopoldstad/Dendale, Kongo is dertien jaar en wenst te corresponderen met een Kuifjesvriend die houdt van voetbal en lectuur.

Josette Pratte, 2285 Chapleau, Sillery, Québec 6, Canada wil graag corresponderen met een jongen of een meisje, lezer van Kuifje, die 12 à 15 jaar is en in het Engels of het Frans schrijven kan.

Claude Fantasia, 1455 Sok nr. 5, Alsancak, Izmir, Turkije wenst een correspondent van 15 tot 20 jaar. Frans of Italiaans.

DAPPER! EDELMOEDIG...

Ridder de Castaignac

VOLGENDE WEEK LEES JE ZIJN FANTASTISCHE EN BOEIENDE AVONTUREN IN KUIFJE!

DE MUSKETIER VAN DE KONING

TEKST EN TEKENINGEN L. EN F. FUNCKEN

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam 26. Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : [illegible] F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, Québec.

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publi*art* 22.86.00

TON en TINNEKE

door Attanasio

DE BOOTREIS

